

[Aage Brusgaard]

Det er rent faktisk ikke sandt. Nu vil jeg gerne undskyldte hr. Hans Larsen-Ledet, for han sad ved ordførerbordet og har ikke set vores dagsordensforslag, som er delt rundt.

Det er ganske rigtigt, at Fremskridtspartiet vil have mere og større frihed for fiskerne, nemlig ved at vi bortkaster kvoterne. Men vi skriver i vores motiverede dagsorden:

»Folketinget opfordrer regeringen til straks at rejse krav om genforhandling af EF-aftalerne på fiskeriområdet med henblik på at ophæve kvoteordningerne og erstatte dem med tekniske bevaringsforanstaltninger.«

Og med »tekniske bevaringsforanstaltninger« mener vi, som vores ordfører har forklaret, at vi gerne vil være med til noget med mindstevål, vi vil gerne være med til noget med eventuel maskestørrelse og fredning i gydeperioderne. Vi vil altså gerne være med til at regulere nogle ting, som fiskerne rent faktisk kan leve med.

Men så vil jeg også gerne nævne, at ingen fra partierne V, K og S har været oppe at kommentere den dagsorden, de alle stemte for den 10. december 1987. Der er ingen, der har nævnt et ord om det. Hr. Hans Larsen-Ledet fra Det Radikale Venstre var også med til at fremsætte den dagsorden. Ser man på de ting, man har vedtaget i Folketinget, ser det faktisk ud, som om man overhovedet ikke har læst på den dagsorden siden. Og så er der jo rent faktisk ikke meget ved, at man fremsætter den ene motiverede dagsorden efter den anden. Derfor vil jeg også gerne sige, at i den dagsorden, der er fremsat af regeringspartierne, altså inklusive Det Radikale Venstre, står der:

»Idet Folketinget tager til efterretning, at regeringen bekræfter sin målsætning . . .«, og så skriver man i første pind:

»at bidrage til en gennemførelse af Fællesskabets nye forvaltningsprincipper . . .«.

Det vil altså sige, at man yderligere underlægger sig de forordninger, der kommer fra EF-lovgivningen.

Det er altså ikke korrekt, hr. Hans Larsen-Ledet, at Fremskridtspartiet vil give fiskeriet helt frit. Vi vil gerne være med til nogle systemer, der kan bevare de små yngelfisk.

(Kort bemærkning).

Jan Kjøpke Christensen (FP):

Nu skal jeg naturligvis ikke bruge tiden på

at gentage, hvad hr. Aage Brusgaard sagde. Men jeg kan ikke undlade at spørge, om hr. Hans Larsen-Ledet ikke en anden gang i hvert fald vil korrigere sit manuskript i forhold til det, der bliver sagt i salen, for jeg nævnte – og jeg understregede netop flere gange – at vi er parate til på ethvert tidspunkt at bytte kvotesystemet ud med de tekniske bevaringsforanstaltninger. Det var bare ét af de systemer, vi foreslog.

Derfor vil jeg anbefale, at man ikke en anden gang bare går på talerstolen og siger: Det eneste parti, der vil gøre det fuldstændig frit, er Fremskridtspartiet. Det var faktisk ikke det, jeg sagde her fra talerstolen tidligere. Så en anden gang vil jeg gerne have, at hr. Hans Larsen-Ledet også lytter til, hvad der bliver sagt fra talerstolen.

Med hensyn til biologerne, at det skulle være deres ansvar, skyld osv. – ja, jeg ved ikke. Jeg må nok sige, at jeg mener ikke, det er biologernes opgave er at give politiske råd. De må konkludere ud fra de undersøgelser, der er lavet. Det er det, biologerne kan og må. Men jeg mener, at det er forkert, sådan som vi har set ofte, at de ligefrem – også i aviserne – giver politiske råd om, hvad der skal ske fremover med havene. Det må være politikernes og i den forbindelse naturligvis ministerens opgave. Det er efter min opfattelse en stor fejl, at man lader biologerne give disse politiske råd.

Lysholm Christensen (KRF):

Skønt debatten i dag har haft en vis underholdningsværdi, kan jeg ikke skjule, at jeg tidligere har haft opgaver, der var morsommere og mere håbefulde end at skulle holde en tale om fiskeriets vilkår, for fiskeriet i Danmark er i en yderst vanskelig situation. Det er ikke vanskeligt at sætte sig ind i den enkelte fiskers daglige tilværelse, som er præget af små kvoter, lave priser, høje omkostninger, en høj kassekredit og truende tvangsauktion. Det er ikke underligt, at frustrationen breder sig i fiskerihavnene.

Jeg tror ikke, at der er nogen her i Folketinget, som vil fralægge sig det politiske ansvar for fiskeriets forhold, men når frustrationen over forholdene også breder sig her i huset, skyldes det vel, at der er kendsgerninger, som unddrager sig politisk styring og hurtige indgreb. Jeg tænker f.eks. på priserne på de lande-